

Životopis Jindřišky Ježkové

Paní Jindřiška Ježková se narodila 2. dubna 1934 v Praze. Nejdříve chodila pět let do obecné školy ve Svěpravicích a pak navštěvovala měšťanskou školu ve Chvalech. Od malička milovala cvičení a pro nadšení z pohybu se ve svých sedmi letech málem zapsala na začátku války do německé organizace Kuratorium. Nakonec se ale stala Sokolkou a byla svědkem těžkostí, které Sokolům přinesla válka i komunistický režim. V roce 1941 byl Sokol zrušen, Sokolovna zapečetěna a veškerý majetek zabaven. Znovu cvičit bylo možné až po roce 1945, kdy se paní Ježková stala Sokolkou. Její tatínek, také Sokol, byl keramik. Získal práci v Lounech a proto se sem celá rodina v roce 1948 přestěhovala.

Prvním sokolským sletem, kterého se paní Ježková zúčastnila, byl slet v roce 1948. Vzpomíná na tehdejší atmosféru a vztek lidí, kteří se po osvobození z jedné totality ocitli v druhé totalitě. I přesto, že byl v období komunismu Sokol přejmenován na ZRTV a ze sokolských sletů se staly Spartakiády, paní Ježková byla stále v srdci Sokolkou. Byla také cvičitelkou mladších žákyň. Sama říká, že pro ni i pro ostatní Sokoly bylo důležité podporovat v dětech lásku k pohybu, aby se to, čemu všichni věřili, neztratilo.

Po roce 1990 vedla jako vzdělavatelka kroniku lounského Sokola, ve které se jí podařilo podrobně zmapovat všechny události až do roku 1997. Navázala tak na odkaz skvělého cvičitele a archiváře bratra Vladimíra Trávníčka, který 13 let pátral po knihovnách, v Tyršově domě a v archivech a vytvořil 30 knížek o lounském Sokole. Paní Ježková absolvovala první postkomunistický slet v roce 1994, cvičila s Věrnou gardou a podílela se také na znovuotevření lounské Sokolovny od architekta Kamila Hilberta v roce 1997. Zúčastnila se sletů v roce 1990, 2000 a 2006, poté musela s cvičením skončit kvůli zdravotním problémům.

Paní Jindřiška Ježková pracovala celý život v lékárně. V roce 1962 se vdala a později se jí narodily dvě dcery. Jedna dcera žije už 17 let v Anglii, druhá dcera je učitelkou matematiky a fyziky na základní škole v Lounech.

Paní Ježková je velice milá a usměvavá dáma, se kterou jsme se moc rádi potkali. Nedokážeme si představit, že bychom něco takového v dnešní době prožili, ale jsme rádi, že nám během hodiny dokázala převyprávět celý svůj dobrodružný život.